

ESITYKSEN KESTO

2 tuntia 20 minuuttia

Pieni merenneito

ROOLEISSA

MERENNEITO **YUAN YUAN TAN**

RUNOILIJA **LLOYD RIGGINS**

PRINSSI **TIIT HELIMETS**

PRINSESSA **SARAH VAN PATTEN**

MUSIIKKI
LERA AUERBACH

KOREOGRAFI
JOHN NEUMEIER

OHJAUS
**KEVIN HAIGEN, LESLIE MCBETH,
NIURKA MOREDO, LLOYD RIGGINS**

VALAISTUS
RALF MERKEL

TAPAHTUMAT

Prologi

Runoilija on pitkällä merimatalla, ja muistelee ystäväänsä Edvardia ja tämän häitä Henrietten kanssa. Runoilija on surullinen ollessaan erossa ystävästään, ja vuodattaa kyyneleen muistojensa mereen...

Osa 1

Saapuessaan merenpohjaan kyynel muuttuu merenneidoksi. Hän katselee ylään lipuvaa laivaa, ja uneksii elämästä maan päällä. Ohitse kulkevassa laivassa merimiehet voimistelevat. Heidän kapteeninsa, kovin Edvardia muistuttava prinssi pelaa golfia. Hän lyö pallon vahingossa veteen, ja sukeltaa sen perään. Prinssi ei näe merenneitoa, mutta tuntee hänen läsnäolonsa. Merennoita nostattaa hurjan myrskyn ja prinssi on vaarassa hukkua, ja merenneito pelastaa tämän. Kantaessaan tajutonta prinssiä turvaan neito ihastuu mieheen jota on pelastamassa, eikä voi vastustaa haluaan suudella tätä.

Joukko koulutyttöjä tulee rantaan. Eräs tytöistä, prinsessa joka näyttää kovin paljon Henrietteltä, löytää prinssin, ja herättää tämän. Mies uskoo prinsessan olevan pelastajansa, ja rakastuu. Merenneito katselee noita kahta, ja vaipuu epätoivoon.

Merenneito on päättänyt tulla ihmiseksi, ja etsii siksi merennoidan. Hän ammentaa rakkaudestaan rohkeutta pyytää ihmismuotoa. Noita lupaa muuttaa neidon ihmiseksi, mutta ottaa tämän kauniin pyrstön itselleen. Neidon ensiaskeleet uusilla jaloillaan osoittautuvat kovin kivuliaiksi. Prinssi sattuu hänen tielleen, ja tuo säälistä neidon laivalleen. Neidon unelma näyttää toteutuvan. Laivan ollessa jo lähdössä, prinssi havaitsee prinsessan olevan yksi sen matkustajista. Merenneito jää taas yksin surunsa ja pettymyksensä kanssa.

Osa 2

Merenneito haluaa niin kovin olla ihminen, mutta ei kestä maan pinnan suljettuja oloja ja ahtaita taloja. Kovasta yrityksestä huolimatta hän on ihmisruumiineen vielä kovin kömpelö. Näyt merestä vainoavat häntä.

Prinssi aikoo mennä naimisiin prinsessan kanssa, ja merenneidon kaunis unelma näyttää jäävän toteutumatta kaikesta rakkaudesta huolimatta. Hänen osansa on olla prinsessan morsiusneito. Juhlan aikana merennoita ilmaantuu ja antaa neidolle veitsen. Noita lupaa, että jos neito tappaa prinssin tuolla veitsellä, saa hän pyrstönsä ja merensä takaisin, ja voi palata vedenalaiseen kotiinsa.

Vieraiden lähdettyä neito kohtaa prinssin. On selvää ettei hän koskaan pystyisi vahingoittamaan rakastamaansa miestä. Kun he sanovat hyvästinsä, neito miettii mahtaako mies alkuunkaan ymmärtää hänen rakkautensa syvyyttä. Oliko se miltei suudelma? Prinssi lähtee viettämään hääyötään prinsessan kanssa.

Epilogi

Merenneito jää yksin. Hänen tuskansa on kuvajainen runoilijan tuntemasta kaipuusta. He kumpikin ovat kaukana rakastamastaan ihmisestä. He ovat yhtä -luoja ja luotu. Runoilijan rakkaus kyyneleestä syntyneeseen olentoon antaa tälle viimein sielun joka antaa tälle ikuisen elämän, aivan kuin neidon tarina tekee runoilijasta kuolemattoman.

Urheina he lähtevät etsimään uutta maailmaa.